

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาขั้นสูงที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรัฐมนุษย์ของประเทศไทย เป็นการให้ความรู้ความสามารถและเสริมสร้างทักษะขั้นสูงให้บัณฑิตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การอุดมศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ ดังนั้นทิศทางการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว จึงเน้นแผนในเชิงรุกที่ควรจะเป็นและเป็นไปได้ต่อจุดนักการมองในเชิงรับที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต วิจตร ศรีสะจัน (2533 : 8) ได้กล่าวไว้ว่าการผลิตทรัพยากรัฐมนุษย์ สถาบันอุดมศึกษามิใช่จะคิดแต่การเตรียมเท่านั้น แต่ควรป้อนทรัพยากรเหล่านี้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ได้ด้วยดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจะต้องหันมาเร่งพัฒนาบทบาทของทรัพยากรัฐมนุษย์ให้ครบวงจร เนื่องจากอนาคตความต้องการกำลังคนจะหลากหลายขึ้น

ผลจากสภาวะวิกฤตที่เดือดร้อนในสังคมปัจจุบันเป็นหลักฐานยืนยันว่าประเทศไทยประสบความล้มเหลวอย่างมากในการพัฒนาคนเนื่องจากไม่ได้เตรียมการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมคนให้พร้อมที่จะใช้ชีวิตในสังคมยุคใหม่ ซึ่งจะต้องมีความแตกต่างจากการสอนแบบเดิม ๆ การแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารที่เป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว จนทำให้โลกเป็นโลกแห่งสังคมข่าวสาร (information society) และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (learning society) ควบคู่กันไป ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ประชากรแต่ละสังคมจะต้องพัฒนาตนเองให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก

สภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยในปัจจุบันมีผลต่อปริมาณการรับผู้เข้าเรียนของสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก ประกอบกับนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาล ถ่างผลต่อความต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมากขึ้น ในขณะที่ข้อจำกัดค้านจำนวนและความสามารถของผู้สอน อุปกรณ์การศึกษาและอาคารสถานที่ ก็มีผลต่อการจัดการศึกษาในระดับดังกล่าวอีกด้วย แต่เนื่องจากนโยบายการอุดมศึกษาต้องการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความสามารถในด้านวิชาชีพ ความเป็นผู้นำ ความสามารถเชิงวิชาการ วิชาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาความรู้ ทักษะ วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน จึงจำเป็น

ต้องมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง

การจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาจะบังเกิดผลดีได้ก็ต่อเมื่อรูปแบบการสอนของครู และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กัน ลักษณะและรูปแบบการสอนของสถาบันอุดมศึกษา ที่มักนิยมใช้กันมาตั้งแต่เดิม ส่วนใหญ่นักจะเน้นรูปแบบการสอนแบบการสอนผู้ใหญ่ (adult learner) ที่มุ่งการพัฒนาทางสติปัญญาเป็นสำคัญ โดยถือว่า ผู้เรียนมีความสามารถ ประสบการณ์และมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาที่ชัดเจนและแน่นอน แต่นี่เองจากผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ความดันน้ำและ Herz-pylypha ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนจะบังเกิดผลสำเร็จได้นั้น ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงผู้เรียนให้มากที่สุด โดยศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการเรียนรู้รูปแบบการเรียน (learning styles) ของนักศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดและการดำเนินการสอน ได้อย่างเหมาะสม 适合คอกับบุคคลนักศึกษา เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีลักษณะความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เลือกเรียนสิ่งที่ไม่เหมือนกันและเรียนโดยวิธีการต่างๆ กัน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงวิธีการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อจะได้นำไปจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนให้นักศึกษานกิจการเรียนรู้ได้มากที่สุด (สารินทร์ พิมลบรรยงค์ 2542 : 2)

สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาห้องเรียนที่รับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ผลิตบัณฑิต 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครุและส่งเสริมวิทยฐานะครุด้วยการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนเพื่อสนองตอบจุดประสงค์ดังกล่าว ทำให้ผู้เข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช มีความหลากหลาย ทั้งสาขาวิชา ระดับการศึกษาและรูปแบบการรับการบริการทางวิชาการ โดยเฉพาะการเรียนตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.ปป.) ซึ่งผู้เรียนมีลักษณะที่แตกต่างกันในทุกสาขาวิชาที่เปิดทำการสอน กล่าวคือ นักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนตามโครงการที่กล่าวมา มีหลากหลายวัย อายุ ประสบการณ์ ตั้งแต่วัยสูงอายุ จนถึงศึกษานานาประเทศจำนวนมาก จนกระทั่งผู้จบการศึกษาใหม่เพิ่งเริ่มทำงาน รวมไปถึงผู้ที่ยังไม่มีงานทำ การจัดการเรียนการสอน จึงเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นต่อการเรียนรู้ของเขาก่อนที่จะเป็นอย่างยิ่ง

ในทางปฏิบัติแล้วสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชมีนโยบายเปิดกว้าง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้คุณทุกเพศทุกวัยและทุกเชื้อพี่ได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยยึดปรัชญาว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาห้องถูนและประเทศชาติโดยรวมให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไป สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงจัดทำโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ทำงานแล้วได้ศึกษาเพิ่มเติมเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาไว้ 4 สาขาวิชาที่กล่าวแล้วใน 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะศิลปกรรมศาสตร์

นอกจากนี้สถาบันยังตระหนักและมุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในโครงการดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปปฏิบัติงานของนักศึกษาแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาวิจัยรูปแบบการเรียนของนักศึกษา โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการครั้งนี้ จึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง อันเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนารูปแบบการสอนของอาจารย์และรูปแบบการเรียนของนักศึกษา ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและนโยบายของสถาบันอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
- เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และคณะที่ศึกษา

สารมติฐานของการวิจัย

- นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีเพศต่างกัน ซึ่งใช้รูปแบบการเรียนแตกต่างกัน
- นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีอายุต่างกัน ซึ่งใช้รูปแบบการเรียนแตกต่างกัน

3. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ขอบใช้รูปแบบการเรียนแตกต่างกัน

4. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่สังกัดคณะที่ศึกษาต่างกัน ขอบใช้รูปแบบการเรียนแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ รุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดการแบ่งรูปแบบการเรียนตามแบบของกราชาและไรช์แมน (Grasha and Reichman 1975 : 88) ซึ่งแบ่งรูปแบบการเรียนออกเป็น 6 รูปแบบ ได้แก่

1.1 แบบอิสระ

1.2 แบบหลีกเลี่ยง

1.3 แบบให้ความร่วมมือ

1.4 แบบพึ่งพา

1.5 แบบแข่งขัน

1.6 แบบมีส่วนร่วม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,724 คน โดยแบ่งเป็น 6 คณะดังนี้

2.1.1 คณะครุศาสตร์	252	คน
2.1.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	37	คน
2.1.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	232	คน
2.1.4 คณะวิทยาการจัดการ	745	คน
2.1.5 คณะเทคโนโลยีด้านสหกรณ์	308	คน
2.1.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์	150	คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการรุ่นที่ 14 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 317 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 608) และกลุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นภูนิ

ชนิดเป็นสัดส่วน (proportional stratified random sampling) ตามคณะที่ศึกษา ได้แก่กลุ่มตัวอย่าง
จำแนกเป็นรายคณะ ดังนี้

2.2.1 คณะครุศาสตร์	46	คน
2.2.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7	คน
2.2.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	43	คน
2.2.4 คณะวิทยาการจัดการ	137	คน
2.2.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	57	คน
2.2.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์	27	คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 เพศ ได้แก่

- 1) เพศชาย
- 2) เพศหญิง

3.1.2 อายุ ได้แก่

- 1) ต่ำกว่า 25 ปี
- 2) ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป

3.1.3 ประสบการณ์ทำงาน

- 1) ไม่มีประสบการณ์ทำงาน
- 2) ต่ำกว่า 10 ปี
- 3) 10 ปีขึ้นไป

3.1.4 คณะ ได้แก่

- 1) คณะครุศาสตร์
- 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 3) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 4) คณะวิทยาการจัดการ
- 5) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 6) คณะศิลปกรรมศาสตร์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการเรียนแบ่งเป็น 6 แบบคือ

3.2.1 แบบอิสระ

3.2.2 แบบหลักเต็ม

3.3.3 แบบให้ความร่วมมือ

3.3.4 แบบพึงพา

3.3.5 แบบแข่งขัน

3.3.6 แบบมีส่วนร่วม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียน หมายถึง ลักษณะและวิธีการเรียนที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบใช้ในการเรียนรู้ การคิด หรือการแก้ปัญหาในการเรียน แบ่งเป็น 6 แบบตามการแบ่งแบบการเรียนของกราชาและไรซ์แมน (รสรินทร์ พิมครรษณ์ 2542 :4) คือ

1.1 แบบอิสระ หมายถึง รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนชอบคิดด้วยตนเอง ชอบที่จะทำงานด้วยความคิดของตนเองแต่ก็จะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนด้วย ตั้งใจเรียนในเนื้อหาวิชาที่รู้สึกว่าสำคัญและมีความเชื่อมั่นในความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.2 แบบหลักเลี้ยง หมายถึง รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนพากที่ไม่สนใจเรียนเนื้อหาวิชา ในชั้นเรียนตามแบบแผน ไม่มีส่วนร่วมกับนักศึกษาคนอื่น ๆ และอาจารย์ในห้องเรียน เขาเหล่านี้ไม่สนใจสิ่งที่จะเกิดขึ้นและความเป็นไปในชั้นเรียน

1.3 แบบให้ความร่วมมือ หมายถึง รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าเขายังสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดด้วยการร่วมมือกัน โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความสามารถชี้กัน และกัน พากนี้ร่วมนือกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อนและชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายของชั้นเรียนเป็นสถานที่ซึ่งเหมาะสมสำหรับการมีปะทะสังสรรค์ทางสังคมและเรียนรู้เนื้อหาวิชา

1.4 แบบพึงพา หมายถึง รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ น้อยมากและจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียนเท่านั้น ถือว่าอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นแหล่งความรู้และแหล่งสนับสนุนทางวิชาการ พยายามแสวงหาผู้ที่มีความสามารถที่จะแนะนำทางในการศึกษาและต้องการได้รับคำอภัยล่าว่าควรทำอะไร

1.5 แบบแข่งขัน หมายถึง รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่นในชั้นเรียน มีความรู้สึกว่าจะต้องแข่งขันกับคนอื่นเพื่อร่วงวัดในชั้นเรียน เช่น ระดับคะแนนที่ดีกว่าหรือได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ มองคุณบรรดาศิลป์ในห้องเรียน ว่าจะต้องมีการแพ้หรือชนะ และต้องเป็นผู้ชนะเสมอ

1.6 แบบมีส่วนร่วม หมายถึง รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและขอบที่จะเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดจากขั้นเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของขั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่จะมีส่วนร่วมน้อยถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในขั้นเรียน

2. นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนระดับปริญญาตรี ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ รุ่นที่ 14 ซึ่งเปิดสอนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์

3. คณะ หมายถึง คณะที่เปิดสอนในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช แบ่งเป็น 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีด้านการรัฐ และคณะศิลปกรรมศาสตร์

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์ดังนี้คือ

1. ทำให้ทราบว่ารูปแบบการเรียนที่นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการชอบใช้ในการศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาโครงการ ดังกล่าวให้เหมาะสมอย่างที่สุด

2. เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ในการจัดสภาพการณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยสามารถกำหนดหรือสร้างรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ช่วยทำให้สถาบันกำหนดครูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียน อันจะเป็นช่องทางในการนำนักศึกษาไปสู่การบรรลุเป้าหมายทางวิชาการ

4. เป็นแนวทางสำหรับพัฒนางานด้านวิชาการของสถาบัน เพื่อที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนกำหนดนโยบายทางวิชาการของสถาบันต่อไป